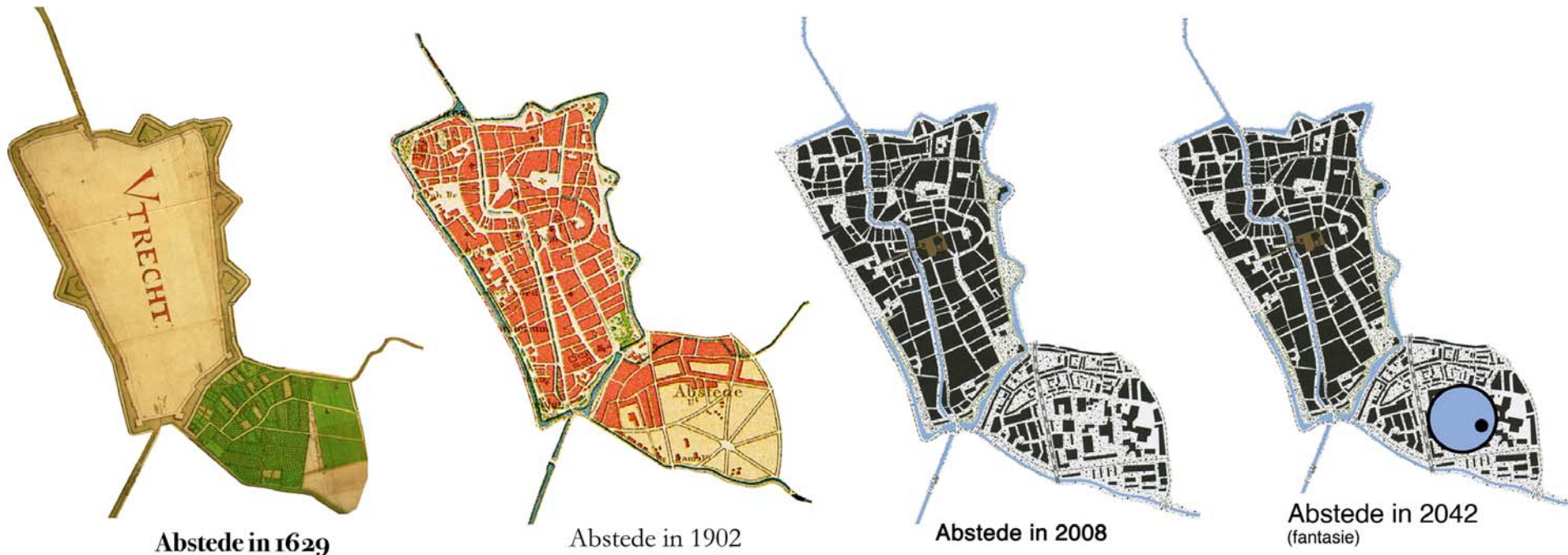
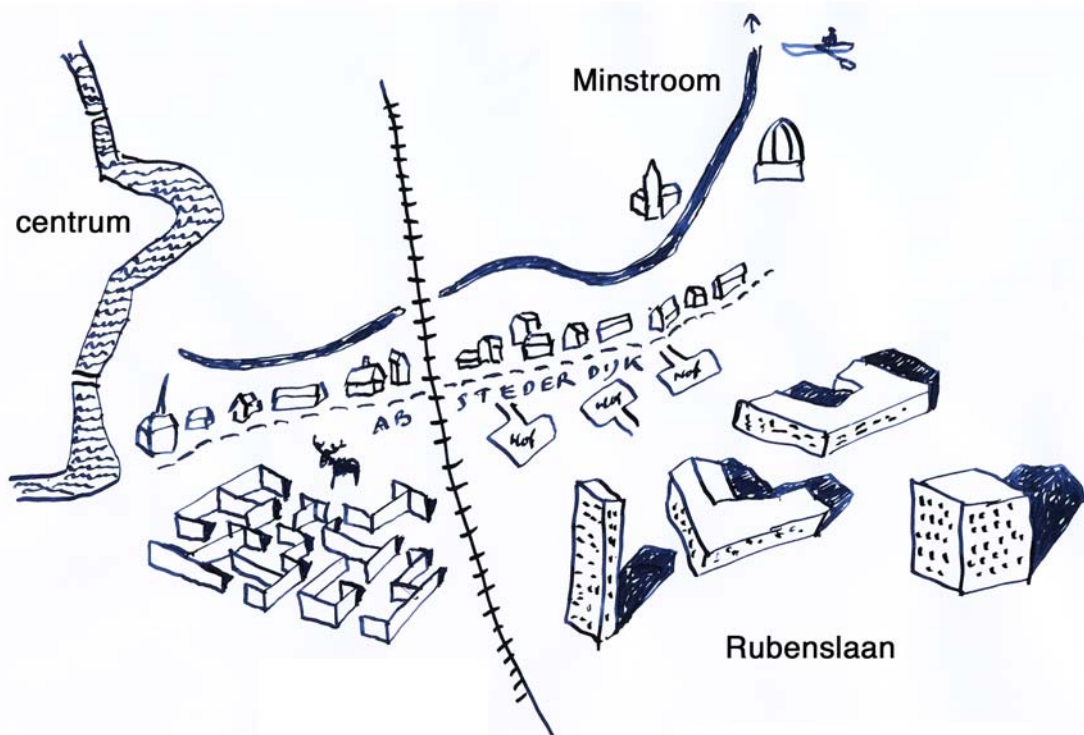

Abstede te Utrecht - SimCity (georganiseerd door SKOL) 19 t/m 22 juni 2008

Abstede was tot in de 18 de eeuw de groente- en fruittuin (de Min) van Utrecht. Daarna is de bebouwing vooral langs de Abstederdijk en de Notebomenlaan ontstaan. Het Diaconessenhuis verhuisde in 1926 vanuit het centrum nabij de Oude Gracht naar de Bosboomstraat. In de jaren '70 kwam het grootschalige studentencomplex aan de Ina Boudier Bakkerlaan. Daarna volgden de hoogbouw van KPN en de vestiging van de Kunstacademie. Samen met de steeds groter wordende scholen ontstaat er een groot contrast met de kleinschaligheid van de bewoning langs de Abstederdijk. De Notebomenlaan en de Bosboomlaan dreigen te bezwijken. Het geheim Van Abstede is de Minstream en de daaraan gelegen volkstuinten en dierentuin achter de bebouwing. De balans tussen de hectiek van het centrum en de paradijselijke rust van deze oude vruchtbare grond is in de liefdevolle bewoning terug te vinden. Omdat dit stukje stad model staat voor een vitale toekomst is een fantasieplan bedacht die de bedreiging uit het zuiden opheft. De introductie van het ronde Minmeer geeft helderheid van plattegrond en bestemming in het jaar 2042.

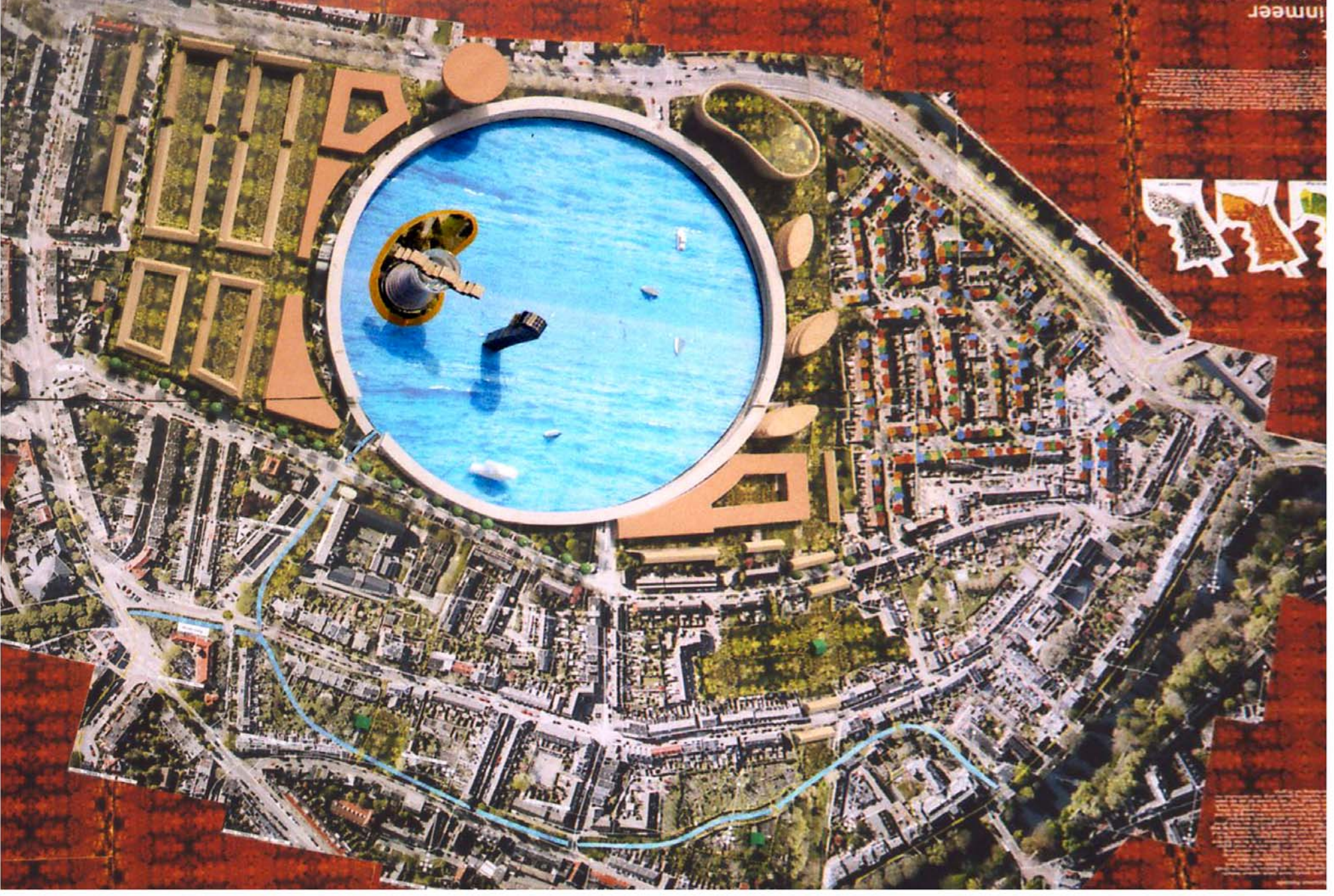

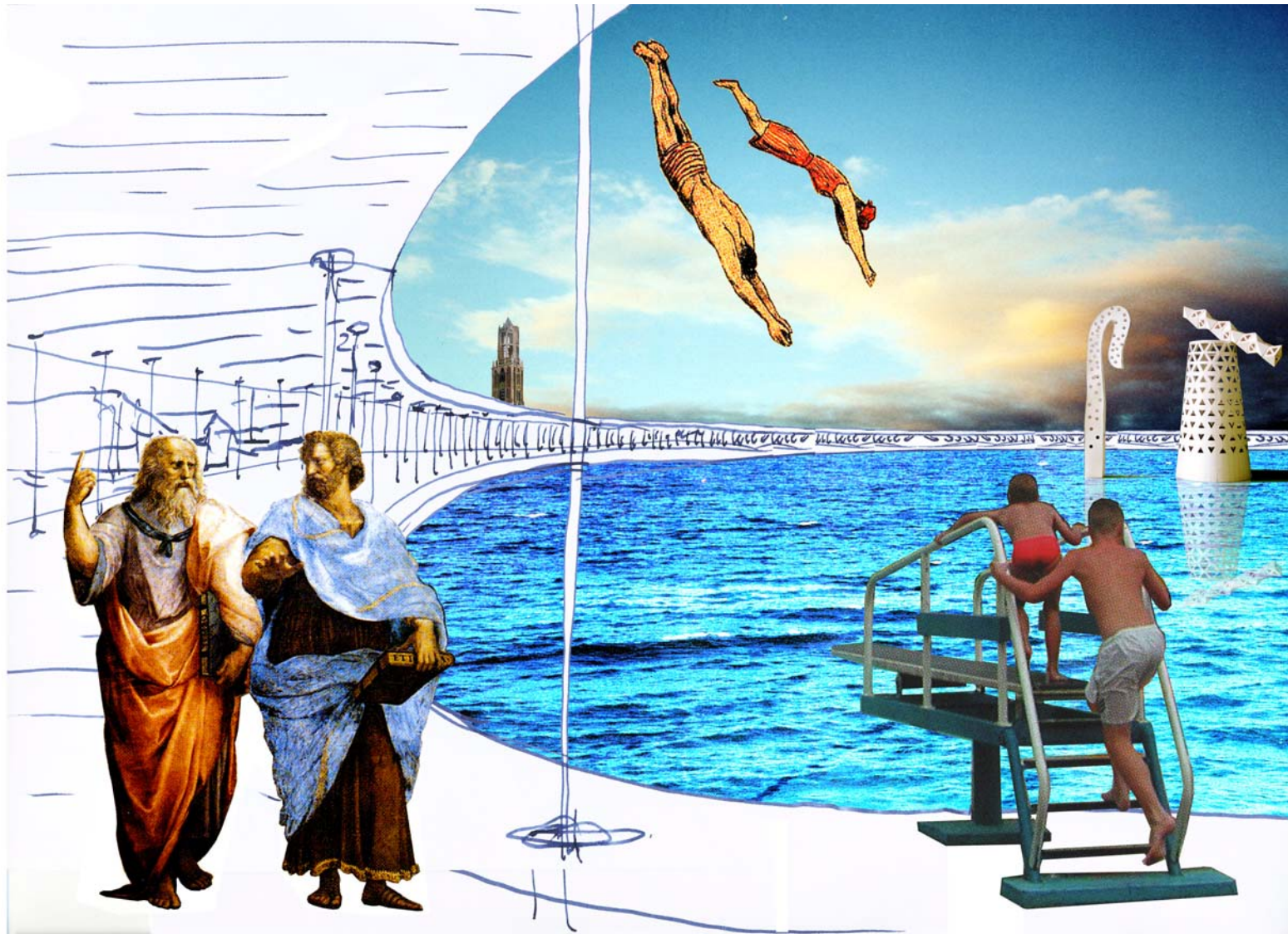
De Kunstmanifestatie in de wijk Abstede te Utrecht vond plaats in de wijk zelf. De bewoners van Abstede voelden zich steeds meer bedreigt door grootschalige ontwikkelingen ten noorden van de Rubenslaan. De al wat oudere studentenflat, de kunstacademie, het hoge blok van KPN, de uitbreiding van het ziekenhuis en een nieuw winkelcentrum zet Abstede klem. Het geheim van Abstede zit in het binnengebied. De Minstream loopt verscholen tussen een idyllisch volkstuinen gebied.

Het fantasieplan het MINMEER was tijdens de kunstmanifestatie te zien in een wijkkantoor (zie eventueel www.kunstoplocatie.nl). Het was mogelijk om zelf aanvullende of andere ideeën in te brengen.

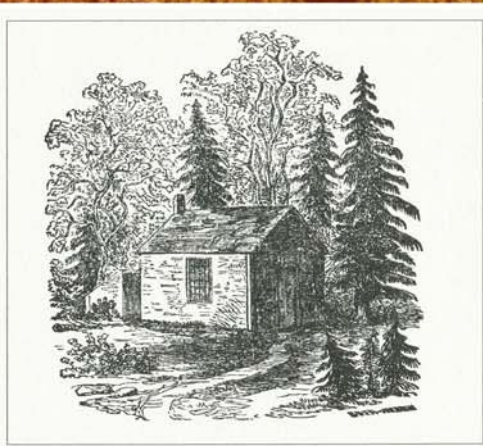

De maquettefoto geeft aan hoe het nieuwe Minmeer met beeldende vervangingen voor de bebouwing een fantasievol geheel kan opleveren. Langs de Notenlaan komen aan weerszijden weer notenbomen. De stichting Cumulus krijgt zijn eigen boot met wolken als zeilen. Op een eiland in de vorm van een komma is een glazen gezondheidstoren gedacht (een omgekeerd borrelglas) met een golvende stapeling van durfvolumes. Midden in het meer dat alleen met een bootje te bereiken is, rijst een vragende bewoningsvorm op. De studentenflat is vervangen door een enorme Ark op het droge. Een houten studeersculptuur met een biologische biotoop in het midden.

Rondom het meer is een open colonnade gedacht met studentenkamers hierboven. Professoren hebben als taak om al discussiërend met collega's hun ronde te doen. Op de vloer en het plafond verschijnen indien nodig verhelderende visualiseringen. Van deze rondgangen worden opnamen gemaakt die later zijn op te vragen. De studenten kunnen kiezen om vertier te zoeken of kennis letterlijk terloops te vergaren. De academische verhalen die dan de ronde doen worden beschouwd als de hoogste vorm van uitwisseling van menselijke inzichten die voor een ieder beschikbaar zijn. Een klassiek ideaal.

Schets van de hut bij Walden Pond door Sophia Thoreau, zoals afgedrukt op de titelpagina van het boek *Walden; or, Life in the Woods* (1854) van haar broer, Henry David Thoreau.

Het tuinhuisje midden tussen de volkstuinten in in Abstede (2008).

Volkstuinen Abstede

Het aards paradijs wordt steeds opnieuw bedacht. De hangende tuinen van Babylon; de tuinen in Utopia van Thomas More ; het Walden van Henry David Thoreau en het hierop geïnspireerde ideaal van Frederik van Eeden in het Gooi, zijn varianten op dit thema. Het tuinhuis komt daarin steeds terug. In het fantasieplan van 2042 wordt er vanuit gegaan dat het spoorlijntje verdwenen is en dat het daardoor mogelijk is om een nieuwe groene binnenruimte te scheppen vanaf de Abstederhof tot en met de Minhof. Tussen de Piet Heinstraat en de Nicolaasweg ligt langs de Minstream een groengebied dat een mooi geheel kan worden als een aantal loodsen verdwijnen. Bij al deze binnenterreinen is het belangrijk dat met een goed beheer een openbaar voetpad het belang van deze 3 paradijzen voor de stad zichtbaar houdt. Een centrale "hut" om de zoveel tijd aan een poëet ter beschikking gesteld, zorgt voor continuïteit van herkenning van dit geluk.